

[Aksel Møller.]

med forslaget, at deres holdning skulle være urimelig. Det vil vi drøfte i udvalget.

Med iøvrigt takker jeg den højtærede finansminister, fordi han har en anden mening om det konservative folkeparti på dette område, end „Social-Demokraten“ har lagt for dagen i den ledende artikel i dag. Det vil glæde mig, om den højtærede finansministers gode mening om os også vil være at finde på en fremtrædende plads i „Social-Demokraten“ i morgen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg synes, det ærede medlem begynder at forlange for meget af mig. Skal jeg nu også begynde at skrive i „Social-Demokraten“? Jeg har egentlig ikke sagt noget om, at jeg har en god mening om det konservative folkeparti. Det var det ærede medlem selv, der udlagde mine udtalelser således.

Må jeg dernæst sige, at jeg ikke har forladt de statsfinansielle synspunkter. Jeg gjorde opmærksom på, at det ikke alene var statsfinansielle synspunkter, der var det afgørende. Vi må se, hvordan lønstigningerne fordeler sig på lønningsklasserne, men det kan vi gøre i udvalget. Jeg vil til slut anbefale tinget ikke at ændre i dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks Biblioteksskole.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2813, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 605).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Lysholt Hansen): Udvalget har afholdt 7 møder, haft 2 samråd med undervisningsministeren og modtaget en deputation fra Danmarks Biblioteksforening.

Efter at forslaget har været genstand for en meget grundig drøftelse i udvalget, indstiller et flertal bestående af venstres, det radikale venstres og socialdemokratiets repræsentanter forslaget til vedtagelse med de to af ministeren foreslåede ændringer.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget drøftet med ministeren, hvorledes biblioteksuddannelsen bedst kan etableres, således at de økonomiske virkninger for såvel eleverne som staten bliver mindst mulige, og således at elevernes ophold på skolen indskrænkes til kun at omfatte den strengt nødvendige tid. Der er herefter opnået enighed mellem udvalgsflertallet og undervisningsministeren om, at den fremtidige bibliotekaruddannelse skal etableres på følgende måde:

Den samlede elevtid skal som hidtil være 4 år efter studentereksamen, lærereksamen eller anden hertil svarende uddannelse. Men medens eleverne under den nuværende ordning begynder med 3 års praktisk uddannelse ved et større folkebibliotek, hvorefter de optages på biblioteksskolen til 1 års afsluttende teoretisk uddannelse, skal eleverne fremtidig begynde med et halvt års praktisk uddannelse på et bibliotek og derefter deltage i et halvt års kursus på biblioteksskolen, hvorefter den egentlige praktiske uddannelse i de følgende 2 år finder sted på det bibliotek, der har antaget dem som elever. Uddannelsen afsluttes med 1 års undervisning på biblioteksskolen.

Efter ministerens oprindelige forslag skulle eleverne begynde med 1 års ophold på biblioteksskolen, derefter have 2 års praksis på bibliotek og endelig 1 års ophold på skolen. Under forhandlingerne i udvalget er der imidlertid opnået enighed mellem udvalgsflertallet og ministeren om, at det vil være

[Lysholt Hansen.]

hensigtsmæssigt allerede i løbet af det første år at få konstateret elevens egnethed eller uegnethed for såvel den praktiske som den teoretiske side af uddannelsen.

Derfor foreslås nu den ordning, jeg lige har nævnt, en ordning, der også indebærer, at eleverne, efter at have gennemgået det første halve år på skolen, af denne skal have besked om, hvorvidt de kan regne med til sin tid at fortsætte med det afsluttende år på skolen. Der skal altså ikke som nu finde nogen optagelsesprøve sted til skolen efter 3 års elevtid. Udvalgsflertallet har lagt afgørende vægt på, at der på denne måde allerede efter det første år kan gives eleverne besked på, om de kan anses for egnede til at gennemføre uddannelsen, i modsætning til den nuværende ordning, hvorefter afgørelsen om optagelse på skolen først træffes efter de 3 års elevtid. Ved denne ordning af elevuddannelsen opnår man til lige det samme som ved ministerens oprindelige forslag, at give eleverne en mere ensartet uddannelse, inden de går ind til det sidste år på skolen. Det er nemlig tanken, at undervisningen i det første halvår på biblioteksskolen for en væsentlig del skal tage sigte på at forberede eleverne til selvstudium i den påfølgende elevtid, således at der eventuelt kan medgives dem opgaver til selvstændig løsning i løbet af den afsluttende tid ude på bibliotekerne.

Bibliotekarerne ved de uddannelsesberetigede biblioteker, der hidtil har måttet anvende et meget betydeligt antal timer på sideløbende med den praktiske oplæring at give eleverne en forberedende teoretisk undervisning, fritages fremtidig for at give denne undervisning, hvorved de får mere tid tilovers for deres egentlige arbejde i biblioteket. Samtidig med at man ved denne ordning opnår en bedre fordeling af det praktiske og det teoretiske stof over de 4 års elevtid, får man altså alligevel den udvidelse af skolen, der har været så stærke ønsker om hos bibliotekarerne.

For eleverne indebærer ændringen den fordel, at de i stedet for 2 års ophold på skolen slipper med 1½ års ophold. Denne nedskæring af skoletiden betyder naturligvis en mindredgift for eleverne, og samtidig betyder den, at de tjener elevløn et halvt år længere. Ministeren har overfor

udvalget givet tilsagn om, at der for yderligere at lette økonomien for bibliotekseleverne vil blive givet dem adgang til på lige fod med andre studerende at søge lån eller legater af „Ungdommens uddannelsesfond“.

Da der nu skal fastsættes nye bestemmelser om, hvilke biblioteker der fremtidig skal have ret til at uddanne elever, har der været enighed om, at afgørelsen af, hvilke biblioteker der er uddannelsesberetigede, fremtidig skal træffes af ministeren efter indstilling af bibliotekstilsynet.

Udvalget har grundigt drøftet mulighederne for at få uddannelsen af sognebibliotekarerne lagt ind under biblioteksskolen, og der er opnået enighed mellem udvalgsflertallet og ministeren om, at det vil være naturligt og rigtigt, at de kursus, der hidtil er blevet arrangeret af bibliotekstilsynet rundt omkring i landet, fremtidig lægges ind under biblioteksskolen. Der har også været enighed om, at for yderligere at forbedre uddannelsesmulighederne for de sognebibliotekarere, for hvem biblioteksarbejdet er og fortsat vil være en bibeskæftigelse, bør der gives dem adgang til at deltage i biblioteksskolens første halvårskursus.

Ændringsforslag nr. 1 til § 1 tilsigter at åbne mulighed for en uddannelse af sognebibliotekarerne som den, der her er skitseret. Udvalget har yderligere i betænkningen understreget det betydningsfulde i, at skolens rektor tillige med lektorerne underviser så mange timer som muligt på skolen.

Ændringsforslag nr. 2 tilsigter at ændre lovens ikrafttrædelsesdato fra den 1. april 1957 til 1. juli 1956. Når udvalgsflertallet har ønsket denne ændring, skyldes det for det første, at der herigennem skabes fuld klarhed over, hvilken uddannelse de elever, der antages i denne sommer, skal gennemgå, for det andet — og det har været det tungest vejende argument — at man har været bange for, at en række biblioteker skulle undlade at tage elever i sommer, hvis skolen først blev en realitet til næste år. Da der i øjeblikket er stor mangel på bibliotekarere, har udvalgsflertallet ikke ment det forsvarligt at løbe denne risiko.

Et mindretal i udvalget, de konservative medlemmer, har ikke kunnet tiltræde lovforslaget, selvom man ikke på forhånd vil benægte, at en omlægning af bibliotekarernes uddannelse er ønskelig. Jeg går imid-

[Lysholt Hansen.]

lertid ud fra, at mindretallet selv vil motivere sin stilling, og skal derfor slutte beretningen om udvalgsarbejdet med på flertallets vegne at anbefale lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Også på mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i den udformning, det nu får. Vi kan kun være tilfredse med, at det har vist sig muligt at opnå den tilsigtede forbedring af bibliotekarernes uddannelse med 1½ års skolegang i stedet for de oprindelig foreslåede 2 års. Med forslaget om, at første elevår deles mellem et halvt års praktisk uddannelse på et bibliotek og et halvt år på biblioteksskolen, bevarer man tanken i ministerens forslag om i løbet af det første år at få konstateret elevens egnethed for såvel den praktiske som den teoretiske side af uddannelsen, og man opnår samtidig, at uddannelsen bliver billigere for eleverne end efter det oprindelige forslag. Når hertil så kommer ministerens tilsagn om støtte fra „Ungdommens uddannelsesfond“ til eleverne, skulle der efter vor opfattelse være taget rimeligt hensyn til elevernes økonomi under uddannelsen. Jeg er også glad for, at forslaget sikrer den bestyrelse, der antager en elev, lejlighed til som i ethvert andet læreforhold at have eleven på prøve i det første halve år af elevtiden. Det indebærer også det værdifulde, at eleven selv får lejlighed til at konstatere, om faget nu også var det, som vedkommende havde tænkt sig. Jeg anser det ligeledes for værdifuldt, at det fastslås, at eleven efter det første år kan få besked på, om han eller hun kan regne med at blive optaget på skolen til den afsluttende undervisning.

Jeg er glad for, at der også efter den form, forslaget nu får, vil være mulighed for at fritage bibliotekarerne for undervisning af elever ude på bibliotekerne. Det er for mig noget væsentligt, at bibliotekarerne fremover får mere tid til rådighed for deres rent biblioteksmæssige opgaver, der jo ikke bliver mindre i de kommende år. Jeg tænker her bl. a. på den grøde, der er i børnebiblioteksarbejdet såvel i by som på land, men først og fremmest tænker jeg på, at bibliotekernes oplandsarbejde i de kommende år, efterhånden som de nye skoler bliver færdige, vil komme ud for en kraftig

vækst, idet det tidspunkt nærmer sig, da der skal være oprettet biblioteker i enhver landkommune. Såfremt biblioteksarbejdet, hvis største arbejdsmark i de kommende år må blive landkommunerne, skal få den rigtige start og komme i den bedst mulige gænge, bliver det nødvendigt, at bibliotekarerne for det første får den fornødne tid til rådighed til at komme rundt i landkommunerne, og for det andet, at der skabes den bedst mulige gensidige forståelse og kontakt mellem de uddannede bibliotekarer og de sognebibliotekarer, der fortsat skal påtage sig den opgave at passe bibliotek i deres fritid. Jeg tror, at bestemmelserne om, at det fremtidig bliver biblioteksskolen, der tager sig af den kursusmæssige uddannelse af sognebibliotekarerne, vil virke fremmende i den henseende, og det skal også nok vise sig at blive til gavn for hele bibliotekssagen.

Som forslaget nu er udformet, tror mit parti, at det løser sin vigtigste opgave: at sikre bibliotekseleverne en god og fyldig uddannelse på rimelige vilkår, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de foreslåede ændringer.

Østergaard: Ved dette lovforslags første behandling havde jeg adskillige kritiske bemærkninger til den højtærede undervisningsministers forslag om en ny biblioteksskole. Mine kritiske bemærkninger kan jeg kort sammenfatte deri, at jeg var ked af den forlængelse af den teoretiske studietid, som man pålagde bibliotekseleverne, og det urimelige i, at bibliotekselevernes skæbne som bibliotekarer skulle afgøres alene på et teoretisk grundlag, altså stik imod, hvad man gør ude i det praktiske erhvervsliv. Dernæst havde jeg noget imod, at ordningen kunne bruges til kunstigt at begrænse tilgangen til biblioteksskolen, og nævnte, at det naturligvis var en udvikling, som mit parti var imod, og endelig gav jeg udtryk for betænkeligheder vedrørende forslagets økonomiske konsekvenser, idet jeg mente, at udgifterne næppe kunne holdes indenfor de 80 000 kr. årligt, som var forudsat i ministerens forslag.

Under udvalgsbehandlingen har der desværre ikke været nogen stemning for det tilbud, jeg gav om at udvide biblioteks-

[Østergaard.]

skoleundervisningen indenfor det ene afsluttende år, vi har nu. Det har også under udvalgsbehandlingen vist sig, at det virkelig var sådan, som jeg under første behandling gjorde rede for, at der var en margin, som udmærket kunne bruges til dette formål.

I udvalget har vi drøftet mange enkeltheder og forhold vedrørende biblioteksskolen, og ministerens forslag er undergået ret betydelige ændringer, der er af et sådant omfang og en sådan karakter, at lovforslaget forekommer mig at kunne accepteres.

Vi har opnået, at vi får et halvt års praksis til indledning plus et 5 måneders ophold — det halve år omfatter i realiteten kun 5 måneder, altså et almindeligt højskoleophold — hvor der så til gengæld skal arbejdes ret intenst, idet der i den undervisningstid skal præsteres 500 timer. Det giver et betydeligt bedre vurderingsgrundlag for at afgøre bibliotekselevens videre skæbne, og det var netop det, jeg efterlyste ved forslaget første behandling.

Desværre må man gøre den indrømmelse, at denne ordning samtidig kommer til at virke lidt upraktisk, idet eleven først skal være et halvt år i praksis, dernæst på skole og så videre ud i praksis; men det ser vi bort fra. Hensigten med at få et bredere praktisk vurderingsgrundlag er opnået.

Vedrørende den kunstige tilgang forekommer det mig, at vi har haft noget materiale til eftersyn i udvalget, som gik ud på noget i retning af fælles opslag af elevstillinger på de steder, hvor det kunne forventes, at eleverne måtte komme fra, nemlig seminarierne og gymnasierne, og således, at det nærmere skulle være overgivet til biblioteksmyndighederne at bestemme, hvem der skulle kunne optages på skolen. Jeg går ud fra, at det er en forudsætning, selvom der er en lille bemærkning i betænkningen, som jeg selv har været med til at underskrive, at bestemmelsen om, at eleverne nu først skal have et halvt år i praksis, betyder, at det bliver de uddannelsesberettigede bibliotekers bestyrelser, der bestemmer, hvilke elever der skal antages, at disse så uden begrænsning får lov til at gå ind i det første skolekursus på 5 måneder, og at deres skæbne så der afgøres på lige vilkår. Jeg vil sætte meget stor pris på at få den højtærede undervis-

ningsministers bekræftelse på, at det er biblioteksbestyrelserne, der skal bestemme, hvilke elever der skal antages.

Angående de økonomiske konsekvenser indeholder lovforslaget, således som det foreligger nu, hvad det ærede medlem hr. Lysholt Hansen også allerede har antydet, adskillige begrænsninger og derfor efter min opfattelse også store forbedringer. Det skulle jo være underforstået, at lovforslagets økonomiske konsekvenser blev begrænset, men det har i udvalget været lidt vanskeligt at nå frem til mere nøjagtige beløb vedrørende den begrænsning, som burde være en naturlig forudsætning for en revision i det hele taget. Den højtærede undervisningsminister kender imidlertid udvalgets indstilling. Det er vor hensigt og vort ønske, at biblioteksskolen må blive administreret billigst muligt og bedst muligt, det er en af mit partis forudsætninger for at gå med til gennemførelsen af dette lovforslag, at der ikke bliver tale om en svulmende statsinstitution — selvom skolen nu kommer under ledelse af en rektor, hvilket giver den et mere højtideligt præg.

Vi har i udvalget fået mange spørgsmål besvaret, men den højtærede undervisningsminister vil erindre, at vi ikke fik noget svar på et spørgsmål, som jeg stillede angående de videnskabelige bibliotekarers placering indenfor biblioteksskolen og biblioteksrådet. Jeg går ud fra, at det er, fordi den højtærede undervisningsministers overvejelser desangående ikke har været afsluttet. Skulle dette fortsat være tilfældet, vil jeg tillade mig i al beskedenhed at stille et forslag vedrørende de videnskabelige bibliotekarers placering i skoleåret. Jeg går ud fra, at de skal have et fælles kort kursus på linie med I. klasses elever, som skal have et 5 måneders kursus med ca. 500 undervisningstimer. Jeg kunne tænke mig at foreslå den højtærede undervisningsminister, at de videnskabelige bibliotekarers undervisning skulle foregå i tiden fra 1. september til juleferien. Der vil kunne gives en grundig og effektiv undervisning på denne festløse tid af året, og hvis man mener, at disse 4 måneder er for lidt, kunne man udvide skoleåret med 1 måned ved at begynde undervisningen omkring 1. august. Skoleåret bliver derved praktisk

[Østergaard.]

udnyttet, og også lærerkræfterne kan udnyttes bedre, fordi undervisningen bliver mere ligeligt fordelt over hele skoleåret, hvilket også skulle indebære en mulighed for, at de økonomiske konsekvenser blev mindre. En gennemførelse af et sådant forslag vil i hvert fald betyde en betydelig reduktion af de timelønninger, der efter ministerens lovforslag beløber sig til 16 000 kr.

Lovforslagets enkelte paragraffer er praktisk taget ikke ændret efter udvalgsbehandlingen. Der er tale om en rammelov, og alt, hvad vi har drøftet indgående i udvalget, og de ændringer, vi er nået frem til, har været af administrativ karakter.

Når jeg måske slutter med at give mit partis tilslutning til lovforslaget, må jeg dog samtidig udtrykke en vis betænkelighed ved, at dette lovforslag, når det har forladt det høje tings bord, er overgivet administrationen, men det er mit fromme håb, at skolen må blive administreret af ministeren og de administrerende myndigheder i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Lysholt Hansens ønske om, at den skal administreres bedst muligt, så effektivt som muligt og billigst muligt. Såfremt ministeren kan give tilsagn om, at det fortsat skal være de lokale biblioteksbestyrelser, der skal bestemme, hvem der skal antages som elever, og såfremt ministeren kunne tiltræde mit forslag om de videnskabelige bibliotekarers placering i skoleåret, tror jeg nok, vi er nået frem til et lovforslag, som mit parti kan stemme for.

Vi kan altså stemme for ændringsforslagene og, hvis ministerens svar er tilfredsstillende, også for lovforslaget ved dets tredie behandling.

Jacob Pedersen: Mit parti har ikke ved dette lovforslags anden behandling meget at føje til de bemærkninger, vi gjorde ved lovforslagets første behandling. Jeg gjorde dengang rede for det konservative folkepartis principielle opfattelse angående selve uddannelsen af bibliotekarere. Denne må efter vor mening være tilrettelagt således, at en god og praktisk uddannelse på et bibliotek er det naturlige og bærende grundlag. Vi udtalte, at vi ønskede mester-

lærlingeprincippet bevaret i så vid udstrækning som muligt, og at vi ikke ønskede den teoretiske uddannelse udvidet, i hvert fald ikke væsentlig på bekostning af den praktiske, samt at det måtte være klart, at vi ville modarbejde enhver tendens til at ville fremskaffe overkvalificeret arbejdskraft.

Vi gjorde ligeledes gældende, at den økonomiske situation her i landet for tiden er sådan, at den ikke opfordrer til oprettelse af nye læreanstalter. Dette er stadig vort standpunkt, og selvom den højtærede minister nu har foreslået en anden rækkefølge og fordeling af den praktiske og teoretiske del af bibliotekaruddannelsen, fastholder vi vor principielle indstilling; men jeg vil gerne understrege, at dette ikke betyder, at vi mener, alt er godt, som det er, og at selve bibliotekaruddannelsen ikke skulle kunne gøres bedre og mere hensigtsmæssig — slet ikke; tiden er blot ikke inde til at foretage store og dyre ændringer.

Vi kan gå med til, at den ordning, som udvalget gennem sit arbejde og gennem sine samråd med den højtærede minister er nået frem til, vil vise sig at give en forbedret og mere ensartet uddannelse af de unge uden i og for sig i første omgang at betyde en udvidelse af denne. Nyordningen tager på mange områder hensyn til vore synspunkter og er i overensstemmelse med disse; men udvalgets mindretal, som dækker mit parti, er af den mening, at den ønskede udvikling må ske indenfor rammerne af loven af 27. maj 1950 om folkebiblioteker og vil kunne ske — som en begyndelse — indenfor denne lovs rammer uden yderligere udgifter for det offentlige. Dette gælder også for sognebibliotekarere, om hvilke der er stillet ændringsforslag. Lovens § 8, 2. punktum, bør bevares i stedet for at ophæves som angivet i lovforslagets § 7.

Forbedring og nydannelse må ske indefra. Ændringen af de undervisningsmæssige forhold behøver efter vor opfattelse ikke at medføre en ændring i de organisationsmæssige, hvilket lovforslaget tager sigte på. Vi finder, at den udvidelse af biblioteksskolens virkefelt, der nu er tale om, naturligt kan ske indenfor den gældende lovs rammer, og vi har intet fundet og intet

[Jacob Pedersen.]

hørt, der har overbevist os om, at dette ikke skulle være muligt.

Det afgørende for os i vore overvejelser er imidlertid de nuværende økonomiske forhold. Vi mener stadig, at den økonomiske situation for tiden er sådan, at den ikke tillader oprettelse af nye læreanstalter, der vil pålægge staten forøgede udgifter. I dette tilfælde er der tale om en årlig merudgift på ca. 80 000 kr. Ingen ved, hvad det kan blive til — ingen ved det. Jeg har bemærket flertallets udtalelse om at ville begrænse virkningerne af nyordningen — og her tænker flertallet jo på de økonomiske virkninger. Jeg må måske minde om, hvad jeg fremførte ved første behandling: at biblioteksloven af 1950 betød en merudgift for staten på godt 1 mill. kr. om året. Den forestående revision af loven i næste folketingssamling, der måske vil gøre forsøg på helt at ændre tilskudsreglerne, vil — efter hvad der foreligger — yderligere belaste statens udgifter med cirka et par millioner kroner om året. Det vil blive over 3 mill. kr. i merudgift for staten til disse formål i løbet af 5—6 år — og så kommer nu denne nye læreanstalt til. Vi må standse. Pengene skal jo hentes hos skatteborgerne, og skal disse spares for stigende merudgifter på dette område — og det synes det konservative folkeparti de skal — må staten spare.

Vi kan derfor ikke på nuværende tidspunkt medvirke til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Svend Jørgensen: Som det fremgår af betænkningen, kan vi stemme for dette lovforslag, efter at det har været i udvalg og dèr er blevet underkastet en grundig behandling.

Når jeg tager ordet, er det for at takke den højtærede undervisningsminister for den beredvillighed, hvormed han gik ind på min tanke om, at sognebibliotekarerne også skulle have adgang til den nye biblioteksskole. De har tidligere været henvist til at tage kursus på statens lærerhøjskole og

forskellige steder rundt om i landet; men det siger sig selv, at de vil få mere ud af et kursus på biblioteksskolen, hvor de kan komme i forbindelse med alt, hvad der rører sig indenfor dansk biblioteksvæsen. Det vil sikkert også føles som en anerkendelse, at sognebibliotekarerne nu får adgang til at deltage i det første halve års kursus på biblioteksskolen. Man ligesom anerkender og ligeberettiger derved sognebibliotekarerne og deres arbejde for bibliotekssagen — og det kan nok være nødvendigt, når man kender de forhold, hvorunder de mange gange må udføre det.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg takker udvalgets flertal og dets ærede ordfører (Lysholt Hansen) for det resultat, der foreligger. Gennemførelsen af lovforslaget er et betydningsfuldt fremskridt på det kulturelle område.

Det ærede medlem hr. Østergaard spurgte mig, om det ikke måtte være således fremover, at biblioteksbestyrelserne antager eleverne. Det ville jeg mene — og jeg må i min naivitet tilstå, at jeg ikke vidste, der forelå noget problem på det område.

Det ærede medlem stillede mig overfor et konkret forslag vedrørende de videnskabelige bibliotekarers uddannelse. Det er mig umuligt ud fra mine forudsætninger på stående fod at tage standpunkt til et sådant forslag; det må indgå i de fortsatte overvejelser. Det ærede medlem har ret i det synspunkt, at bibliotekselevernes fremtid nu kan afgøres efter 1 års forløb — d. v. s. efter 1/2 års praksis plus 1/2 års skole — og dermed skulle der jo være indført et værdifuldt menneskeligt moment i uddannelsen.

De konservative indtager ikke samme stilling overfor dette lovforslag, som de tilsyneladende indtog overfor det foregående lovforslag med hensyn til tjenestemandslønningerne. Når det drejer sig om kulturelle bevillinger, er der åbenbart pligt til afvisning, enten det drejer sig om små eller store beløb. Der kan tilsyneladende spores en vis tendens i det konservative folkepartis politi-

[Undervisningsministeren.]

ske arbejde: en voksende uvilje mod kulturelle bevillinger. Man kan jo altid sige, at tiden ikke er inde. Sandheden er den, at man nu har nået et sådant trin i udviklingen, at der bør ske en ændring. De konservative har endogså understreget ønskeligheden af en nyordning, og der er derfor ingen logisk begrundelse for deres afvisning i dette tilfælde. Det er, synes jeg, det eneste rigtige, at en nyordning af skolen sker her i tinget gennem lovgivningen og ikke via finansudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 84 stemmer mod 19; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, således ændret, §§ 2—6, ændringsforslag nr. 2 og § 7, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af Statens kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsenfondet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2341, udvalget betænkning i tillæg B. sp. 641).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om afgift for offentlig auktion m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2370, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 641).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig auktion ved auktionsledere.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2370, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 641).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Lars M. Olsen): Det er desværre ikke nogen enstemmig betænkning, der her foreligger fra udvalget angående forslag til lov om oprettelse af Statens kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsenfondet. Som udvalgets ordfører skal jeg kort udtale, at socialdemokratiet og det radikale venstre vil kunne gå ind for det forslag, som den højtærede undervisningsminister fremsatte her for nogle måneder siden, hvorimod hverken det konservative folkeparti eller venstre kan yde forslaget deres støtte. Under udvalgsarbejdet har det endvidere vist sig, at der ikke kunne skaffes parlamentarisk dækning for det af den højtærede finansminister fremsatte forslag til lov om ændring i lov om afgift for offentlig auktion m. m. Det provenu, som skulle indkomme ved ændringen af denne lov, skulle bl. a. gå til finansiering af Statens kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsenfondet. Som følge heraf har det været nødvendigt for den højtærede justitsminister at stille et ændringsforslag til forslag til lov om ændringer i lov om offentlig auktion ved auktionsledere. Til dette ændringsforslag, som går ud på en ny affattelse af lovforslaget, er der enstemmig tilslutning fra hele udvalgets side. Må jeg dernæst gøre nogle bemærkninger som ordfører for mit parti. Vi lagde jo nok mærke til, at den første behandling, lovforslaget fik, ikke var særlig velvillig. Jeg be-